

SAMKOMULAG

**MILLI RÍKISSTJÓRNA RÍKJA BENELÚX-EFNAHAGSSAMBANDSINS,
SAMBANDSLÝÐVELDISINS ÞÝSKALANDS OG LÝÐVELDISINS FRAKKLANDS
UM AFNÁM Í ÁFÖNGUM Á EFTIRLITI
Á SAMEIGINLEGUM LANDAMÆRUM**

Ríkisstjórnir Konungsríkisins Belgíu, Sambandslýðveldisins Þýskalands, Lýðveldisins Frakklands, Stórhertogadæmisins Lúxemborgar og Konungsríkisins Hollands,

hér á eftir nefnd samningsaðilarnir,

sem gera sér ljóst að æ nánara bandalag þjóða aðildarríkja Evrópubandalaganna þarf að koma fram í frjálsri för allra ríkisborgara aðildarríkjanna yfir innri landamæri og í frjálsum vöruflutningum og frjálsri þjónustustarfsemi,

sem hafa fullan hug á að styrkja samstöðu þjóða sinna með því að ryðja úr vegi hindrunum á frjálsri för yfir sameiginleg landamæri ríkja Benelúx-efnahagssambandsins, Sambandslýðveldisins Þýskalands og Lýðveldisins Frakklands,

með tilliti til þeirra framfara sem þegar hafa orðið innan Evrópubandalaganna að því er varðar frjálsa för fólks, frjálsa vöruflutninga og frjálsa þjónustustarfsemi,

sem hafa einsett sér að afnema eftirlit á sameiginlegum landamærum með för ríkisborgara aðildarríkja Evrópubandalaganna og auðvelda vöruflutninga og þjónustustarfsemi,

sem gera sér ljóst að vegna framkvæmdar þessa samkomulags getur verið nauðsynlegt að gera ráðstafanir í lagasetningu sem verður að leggja fyrir þjóðþingin í samræmi við stjórnarskrár undirritunarríkjanna,

með hliðsjón af yfirlýsingu leiðtogaráðsins í Fontainebleau frá 25. og 26. júní 1984 um afnám lögreglu- og tollformsatriða á innri landamærum að því er varðar för fólks og vöruflutninga,

með hliðsjón af samningnum milli Sambandslýðveldisins Þýskalands og Lýðveldisins Frakklands sem gerður var í Saarbrücken 13. júlí 1984,

með hliðsjón af þeim ályktunum sem voru samþykktar að loknum fundi samgönguráðherra Benelúx-ríkjanna og Sambandslýðveldisins Þýskalands í Neustadt/Aisch 31. maí 1984,

með hliðsjón af minnisblaði ríkisstjórna Benelúx-efnahagssambandsins frá 12. desember 1984 sem var sent ríkisstjórnnum Sambandslýðveldisins Þýskalands og Lýðveldisins Frakklands,

hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

I. B Á L K U R

Skammtímaráðstafanir

1. gr.

Frá gildistöku þessa samkomulags, og þangað til eftirlit verður að fullu afnumið, skal fullnægja formsatriðum að því er tekur til ríkisborgara aðildarríkja Evrópubandalagana á sameiginlegum landamærum ríkja Benelúx-efnahagssambandsins, Sambandslýðveldisins Þýskalands og Lýðveldisins Frakklands í samræmi við eftirfarandi skilyrði.

2. gr.

Að því er varðar för fólks skulu lögreglu- og tollyfirvöld, frá 15. júní 1985, að jafnaði framfylgja einföldu sjónrænu eftirliti með einkaökutækjum sem aka hægt yfir sameiginlegu landamærin án þess að stöðva þau.

Þau geta þó gert úrtakskannanir þar sem nákvæmara eftirlit fer fram. Þær skal gera, ef unnt er, utan akreinar þannig að straumur annarra ökutækja yfir landamærin sé ekki rofinn.

3. gr.

Til þess að auðvelda sjónrænt eftirlit geta ríkisborgarar aðildarríkja Evrópubandalaganna, sem hafa í hyggju að fara yfir sameiginlegu landamærin í bifreið, sett á framrúðu ökutækisins græna skífu sem er að minnsta kosti 8 cm í þvermál. Þessi skífa gefur til kynna að þeir fari að fyrirmælum landamæralögreglunnar, hafi eingöngu með sér vörur sem falla undir reglur um tollfrjálsan varning og virði gjaldeyrisreglur.

4. gr.

Samningsaðilarnir skulu leggja sig fram um að stytta, eins og hægt er, viðdvöl á sameiginlegum landamærum vegna eftirlits með fólksflutningum á vegum í atvinnuskyni.

Samningsaðilarnir skulu leita lausna sem gera það kleift að hætta, fyrir 1. janúar 1986, kerfisbundnu eftirliti með akstursskrám og flutningaleyfum þegar um er að ræða fólksflutninga á vegum í atvinnuskyni.

5. gr.

Fyrir 1. janúar 1986 skal setja upp sameiginlegar eftirlitsstöðvar þar sem eftirlitsstöðvar hvers lands um sig standa hlið við hlið á landamærum svo framarlega sem það hefur ekki þegar verið gert og staðhættir leyfa. Í framhaldi af því skal athuga hvort mögulegt sé að setja upp sameiginlegar eftirlitsstöðvar á öðrum landamærastöðvum, að teknu tilliti til aðstæðna á hverjum stað.

6. gr.

Með fyrirvara um hagstæðara fyrirkomulag milli samningsaðilanna skulu þeir gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að auðvelda för þeirra ríkisborgara aðildarríkja Evrópubandalaganna sem búsettir eru í sveitarfélögum í grennd við sameiginlegu landamærin þannig að þeim sé heimilt að fara yfir landamærin annars staðar en á viðurkenndum landamærastöðvum og utan ákveðins afgreiðslutíma.

Viðkomandi einstaklingar njóti þessara fríðinda því aðeins að þeir hafi eingöngu með sér vörur sem falla undir reglur um tollfrjálsan varning og virði gjaldeyrisreglur.

7. gr.

Samningsaðilarnir skulu leggja sig fram um að samræma, eins fljótt og unnt er, stefnu sína í málum er varða vegabréfsáritanir til þess að forðast hugsanlegar neikvæðar afleiðingar þess að draga úr eftirliti á sameiginlegum landamærum í málum sem varða innflytjendur og öryggi. Fyrir 1. janúar 1986 skulu þeir, ef unnt er, gera þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til þess að koma á málsmeðferð um útgáfu vegabréfsáritana og komuleyfa með tilliti til þess að tryggt verði að allt yfirráðasvæði samningsaðilanna fimm njóti verndar gegn ólöglegum innflytjendum og starfsemi sem getur teflt öryggi í tvísýnu.

8. gr.

Í því augnamiði að draga úr eftirliti á sameiginlegum landamærum, og með tilliti til þess verulega munar sem er á löggjöf ríkja Benelúx-efnahagssambandsins, Sambandslýðveldisins Þýskalands og Lýðveldisins Frakklands, skuldbinda samningsaðilarnir sig til þess að vinna af festu gegn ólöglegum viðskiptum með fíkniefni á yfirráðasvæði sínu og samræma markvisst aðgerðir á þessu sviði.

9. gr.

Samningsaðilarnir skulu styrkja samstarf milli toll- og lögreglufirvalda, einkum í baráttunni gegn afbrotum, fyrst og fremst ólöglegum viðskiptum með fíkniefni og vopn, gegn því að einstaklingar komi inn á yfirráðasvæði þeirra og dvelji þar í heimildarleysi, gegn brotum á skatta- og tollareglum og gegn smygli. Í þessum tilgangi, í samræmi við lög í hverju ríki, skulu samningsaðilarnir leggja sig fram um bæta upplýsingaskipti og auka streymi upplýsinga sem gætu komið hinum samningsaðilunum að gagni í baráttunni gegn afbrotum.

Í samræmi við landslög í hverju ríki skulu samningsaðilarnir auka gagnkvæma aðstoð við að hindra ólöglega fjármagnsflutninga.

10. gr.

Til þess að tryggja það samstarf, sem kveðið er á um í 6., 7., 8. og 9. gr., skulu þar til bær yfirvöld samningsaðilanna halda fundi með reglulegu millibili.

11. gr.

Að því er varðar vöruflutninga á vegum yfir landamæri skulu samningsaðilarnir, frá og með 1. júlí 1985, ekki framfylgja reglubundið eftirliti á sameiginlegum landamærum sem hér segir:

- eftirliti með öku- og hvíldartímum (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 543/69 frá 25. mars 1969 um samræmingu tiltekinna ákvæða félagsmálalöggjafarinnar varðandi flutninga á vegum og AETR);
- eftirliti með stærð og þyngd atvinnuökutækja; þetta ákvæði útilokar ekki að innleidd verði sjálfvirk vigtunarkerfi til þess að gera úrtakskannanir á þyngd;
- eftirliti með tæknilegu ástandi ökutækja.

Gera skal ráðstafanir til þess að forðast tvöfalt eftirlit á yfirráðasvæði samningsaðilanna.

12. gr.

Frá og með 1. júlí 1985 skal, í stað eftirlits með skjölum varðandi flutninga sem fara fram án leyfa eða kvóta samkvæmt reglum bandalagsins eða tvíhliða reglum, koma á úrtakskönnunum á sameiginlegum landamærum. Á ökutæki, sem notuð eru við slíka flutninga, skal setja sýnileg merki þegar farið er yfir landamæri. Þar til bær yfirvöld samningsaðilanna skulu ákveða sameiginlega útlit þessa merkis.

13. gr.

Samningsaðilarnir skulu leggja sig fram um að samræma gildandi reglur um leyfi til vöruflutninga í atvinnuskyni á vegum, þar sem farið er yfir landamæri, fyrir 1. janúar 1986 með það að markmiði að einfalda þær og auðvelda notkun þeirra og hugsanlega skipta út ferðaleyfum fyrir tímabundin leyfi sem fela í sér sjónrænt eftirlit þegar farið er yfir sameiginleg landamæri.

Aðferðir við að breyta ferðaleyfum í tímabundin leyfi skulu ákveðnar tvíhliða og skal þá tekið tillit til mismunandi þarfa viðkomandi landa fyrir vöruflutninga á vegum.

14. gr.

Samningsaðilarnir skulu leita lausna sem gera kleift að stytta viðdvöl flutningalesta vegna eftirlits á sameiginlegum landamærum.

15. gr.

Samningsaðilarnir skulu mæla með því við járnbrautarfélög sín að:

- haga tæknilegri málsmeðferð þannig að viðdvöl á sameiginlegum landamærum verði eins stutt og hægt er;
- fyrir tiltekna vöruflutninga með járnbrautarlestum, sem eru ákveðnir af járnbrautarfélögunum, verði allt gert til þess að koma á sérstöku áætlunarkerfi þannig að unnt sé að fara yfir sameiginlegu landamærin með hraði án umtalsverðrar viðdvalar (vörulestir með stutta viðdvöl á landamærum).

16. gr.

Samningsaðilarnir skulu samræma afgreiðslutíma tolfertirlitsstöðva fyrir fljótasiglingar á sameiginlegum landamærum.

II. B Á L K U R**Ráðstafanir til lengri tíma***17. gr.*

Samningsaðilarnir skulu stefna að því, að því er varðar fólks, að afnema eftirlit á sameiginlegum landamærum og færa það að ytri landamærum sínum. Í þessum tilgangi skulu þeir leggja sig fram um að samræma fyrir fram, ef þörf er á, lög og stjórnsýslufyrirmæli um bönn og takmarkanir sem liggja eftirlitinu til grundvallar og gera viðbótarráðstafanir til þess að tryggja öryggi, svo og til þess að hindra komu ólöglegra innflytjenda sem ekki eru ríkisborgarar aðildarríkja Evrópubandalaganna.

18. gr.

Samningsaðilarnir skulu taka eftirfarandi atriði sérstaklega til umræðu en hafa jafnframt hliðsjón af þeim árangri sem skammtímaráðstafanirnar hafa borið:

- a) að koma á fyrirkomulagi um lögreglusamvinnu í tengslum við að koma í veg fyrir afbrot, svo og leit;
- b) að kanna erfiðleika sem kunna að koma upp við framkvæmd samninga um alþjóðlega réttaraðstoð og framsal til þess að finna þær lausnir sem eru best til þess fallnar að bæta samstarf samningsaðilanna á þessum sviðum;
- c) að leita leiða í hinni sameiginlegu baráttu gegn afbrotum, meðal annars með því að kanna þann möguleika að innleiða rétt lögreglumanna til eftirfarar, að teknu tilliti til þeirra samskiptaleiða sem eru fyrir hendi og alþjóðlegrar réttaraðstoðar.

19. gr.

Samningsaðilarnir skulu stefna að því að samræma lög og reglugerðir, sérstaklega varðandi eftirfarandi atriði:

- fíkniefni;
- vopn og sprengiefni;
- skráningu ferðamanna á hótelum.

20. gr.

Samningsaðilarnir skulu leggja sig fram um að samræma stefnu sína í málum er varða vega-bréfsáritanir og skilyrði fyrir komu inn á yfirráðasvæði sitt. Þeir skulu, að svo miklu leyti sem þörf er á, búa sig undir að samræma reglur á tilteknum sviðum laga um útlendinga sem varða ríkisborgara ríkja sem eiga ekki aðild að Evrópubandalögunum.

21. gr.

Samningsaðilarnir skulu sameiginlega eiga frumkvæði innan Evrópubandalaganna að því:

- a) að rýmka tollfrelismörk ferðamanna;
- b) að afnema, innan ramma tollfrelismarka bandalagsins, takmarkanir, sem enn eru í gildi við komu til aðildarríkjanna, á varningi sem íbúum landsins er ekki bannað að eiga.

Samningsaðilarnir skulu eiga frumkvæði að því innan Evrópubandalaganna að vinna að því að álagning virðisaukaskatts á flutninga í ferðaþjónustu í brottfararlandi verði samræmd innan Evrópubandalaganna.

22. gr.

Samningsaðilarnir skulu leggja sig fram um, bæði sín á milli og innan Evrópubandalaganna:

- að rýmka tollfrelismörk fyrir eldsneyti þannig að þau séu í samræmi við eðlilegt geymslurými eldsneytistanks strætisvagna og langferðabifreiða (600 l);
- að samræma skattlagningu díseleldsneytis og rýmka tollfrelismörk fyrir eðlilegt geymslurými eldsneytistanks flutningabifreiða.

23. gr.

Samningsaðilarnir skulu einnig, á sviði vöruflutninga, leggja sig fram um að stytta biðtíma og fækka viðkomustöðum á samliggjandi eftirlitsstöðvum.

24. gr.

Að því er varðar vöruflutninga skulu samningsaðilarnir leita leiða til að færa það eftirlit, sem er nú framfylgt á sameiginlegum landamærum, til ytri landamæra eða inn á sitt yfirráðasvæði.

Í þeim tilgangi skulu þeir, ef þörf er á, sameiginlega eiga frumkvæði að því, sín á milli og innan Evrópubandalaganna, að samræma þau ákvæði sem vörueftirlit á sameiginlegum landamærum grundvallast á.

Þeir skulu huga að því að þessar ráðstafanir skaði ekki nauðsynlega heilbrigðisvernd manna, dýra og plantna.

25. gr.

Samningsaðilarnir skulu efla samstarf sín á milli til þess að auðvelda tollafgreiðslu vara sem eru fluttar yfir sameiginleg landamæri með því að skiptast kerfisbundið og sjálfvirkt á nauðsynlegum upplýsingum sem tiltækar eru fyrir tilstilli einingarskjalsins.

26. gr.

Samningsaðilarnir skulu kanna hvernig hægt er að samræma óbeina skatta (virðisaukaskatt og vörugjöld) innan ramma Evrópubandalaganna. Í þeim tilgangi skulu þeir styðja frumkvæði Evrópubandalaganna í þá átt.

27. gr.

Samningsaðilarnir skulu kanna hvort unnt er að afnema, með gagnkvæmu samkomulagi, þær takmarkanir, sem heimilar eru samkvæmt lögum bandalagsins, á tollfrelismörkum fyrir íbúa landamærasvæða á sameiginlegum landamærum.

28. gr.

Samningsaðilarnir skulu hafa samráð sín á milli áður en gerðir eru hvers konar tvíhliða eða marghliða samningar, í líkingu við þetta samkomulag, við ríki sem eru ekki aðilar að samkomulagi þessu.

29. gr.

Samkomulag þetta gildir einnig fyrir Berlínarfylki, nema ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands lýsi yfir hinu gagnstæða við ríkisstjórnir ríkja Benelúx-efnahagssambandsins og við ríkisstjórn Lýðveldisins Frakklands innan þriggja mánaða frá gildistöku samkomulags þessa.

30. gr.

Þær ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessu samkomulagi og eru ekki framkvæmanlegar þegar við gildistöku þess, skulu, að því er varðar ráðstafanir sem kveðið er á um í I. bálki, gerðar fyrir 1. janúar 1986 og, að því er varðar ráðstafanir sem kveðið er á um í II. bálki, ef unnt er, fyrir 1. janúar 1990 svo framarlega sem engir aðrir eindagar eru tilgreindir í samkomulagi þessu.

31. gr.

Samkomulag þetta gildir með fyrirvara um ákvæði 5. og 6. gr., svo og 8. til 16. gr. samningsins milli Sambandslýðveldisins Þýskalands og Lýðveldisins Frakklands sem gerður var í Saarbrücken 13. júlí 1984.

32. gr.

Samkomulag þetta skal undirritað án fyrirvara um fullgildingu eða samþykki eða með fyrirvara um fullgildingu eða samþykki með eftirfarandi fullgildingu eða samþykki.

Samkomulag þetta gildir til bráðabirgða frá deginum eftir undirritun. Það öðlast gildi þrjátíu dögum eftir að síðasta skjalið um fullgildingu eða samþykki hefur verið afhent til vörslu.

33. gr.

Samkomulag þetta verður í vörslu ríkisstjórnar Stórhertogadæmisins Lúxemborgar. Hún lætur ríkisstjórnnum hinna undirritunarríkjana í té staðfest endurrit.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samkomulag þetta.

GJÖRT Í SCHENGEN (Stórhertogadæminu Lúxemborg) fjórtánda dag júnímánaðar nítján hundruð áttatíu og fimm í einu frumriti á frönsku, hollensku og þýsku og eru allir textarnir jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Konungsríkisins Belgíu

P. DE KEERSMAEKER
aðstoðarráðherra Evrópumála

Fyrir hönd ríkisstjórnar Sambandslýðveldisins Þýskalands

Próf. Dr. W. SCHRECKENBERGER
aðstoðarráðherra kanslaraembættisins

Fyrir hönd ríkisstjórnar Lýðveldisins Frakklands

C. LALUMIERE
aðstoðarráðherra Evrópumála

Fyrir hönd ríkisstjórnar Stórhertogadæmisins Lúxemborgar

R. GOEBBELS
aðstoðarráðherra utanríkismála

Fyrir hönd ríkisstjórnar Konungsríkisins Hollands

W.F. van EEKELEN
aðstoðarráðherra utanríkismála

